

имъ. Сжщото става и съ всички хора, които бързатъ, които искатъ въ малко време голѣми придобивки. Тѣ бързатъ да настигнатъ ония, които сж предъ тѣхъ, мислятъ, че сж изгубили нѣщо, че сж останали назадъ. Отъ много бързане тѣ се изхабяватъ. Дето да погледнете, повечето хора сж изхабени. Младата мома, младиятъ момъкъ, учениятъ сж изхабени. Че сж изхабени, познавате по отслабване на паметъта имъ, и по това, че не удобряватъ своя миналъ животъ. Като стане на 100-120 години, учениятъ казва: Какво придобихъ отъ моята наука? Старата баба казва: Какво научихъ като тичахъ подиръ момцитѣ? Всички хора съжаляватъ, че не сж използвали младинитѣ си, както трѣбва. Грѣшката на момата не седи въ това, че е тичала подиръ момцитѣ, но трѣбвало е да работи, да развие своя умъ. Тя мислила само за обличане, да се хареса на момцитѣ, но обличането не предава нищо на човѣка. Грѣшката на момъка не е въ това, че тичалъ подиръ момитѣ, но трѣбвало е да работи, да развие своето сърдце. Всички моми и момци, които сж тичали подиръ сѣнката на любовта, съжаляватъ, че напразно сж губили времето си. Ония пѣкъ, които сж тичали подиръ любовта, като сжщина на живота, радватъ се, че сж придобили нѣщо, и умиратъ съ усмивка и благодарностъ, че сж познали любовта. Голѣма е разликата между сѣнката и реалността на нѣщата. Има смисълъ човѣкъ да започне отъ първоначалното училище и да дойде до уни-